

WYMAGANIA EDUKACYJNE DLA 2 KLASY LICEUM

Wymagania zostały opracowane na podstawie materiałów katechetycznych „**Z Bogiem w dorosłe życie**” (Program nauczania religii nr AZ-3-01-18)

Plan jest sporządzony oparciu o zasadę kumulowania wymagań (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym).

SEMESTR 1

dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I Droga do dojrzałości	• wyjaśnia istotę wybranych przymiotów Boga, • wyjaśnia, że Bóg ukazuje się przez swoje dzieła, • wyjaśnia, czym jest objawienie naturalne. • uzasadnia, że odrzucenie prawdy o Bogu prowadzi do fałszywej mądrości bez Boga, • podaje przykłady nawróceń (F.1.5), • opisuje zagrożenia związane z negacją prawdy obiektywnej (C.2.4), • podaje definicję prawdy i krzywoprzysięstwa (C.17.1),	• wskazuje Boże pochodzenie świata i sens jego istnienia (A.8.1), • wyjaśnia istotową różnicę pomiędzy tworzeniem (przekształcaniem) a stwarzaniem (z niczego) (A.8.2). • wymienia drogi poznania Boga św. Tomasza i je charakteryzuje (świat i człowiek) (A.2.1), • wyjaśnia, dlaczego ludzie dążą do poznania przyczyny powstania świata, • charakteryzuje podstawy intelektualne oświecenia	• uzasadnia twierdzenie, że rozum szuka prawdy, • podaje przykłady, co pomaga młodemu człowiekowi w poznawaniu Boga. • uzasadnia, że prawda i dobro czynią człowieka wolnym, • wyjaśnia, że decyzje podejmowane przez człowieka są naznaczone skutkami grzechu pierworodnego, • wyjaśnia, że Pismo Święte się nie zmienia, a Tradycja podlega rozwojowi,	• uzasadnia dlaczego w przyjmowaniu propozycji różnych nurtów intelektualnych konieczne jest, by je analizować i rozumnie wybierać z nich to, co dobre, • podaje przykłady twórczego działania człowieka z wykorzystaniem Bożych dzieł, • omawia wybrane dogmaty o Matce Bożej, uzasadnia autorytet Kościoła w interpretowaniu Pisma Świętego.	• interpretuje przesłanie „Dezyderaty”. • interpretuje tekst biblijny Mt 13,52 oraz J 8,31-32, omawia działania soborów w celu przeciwdziałaniu błędnym interpretacjom prawd wiary.

	• podaje przykłady osób, które oddały życie za prawdę (C.17.4), • wyjaśnia, że Boże objawienie jest zawarte w Piśmie Świętym i Tradycji, • wskazuje, że Tradycja pomaga nam w odkrywaniu Pana Boga i przyjęciu Jego objawienia, • podaje przykłady dokumentów Kościoła. • wyjaśnia pojęcie „dogmat” (E.1.8), • wyjaśnia pojęcia: herezja (E.1.8), • podaje przykłady podziału sekt, • podaje przykłady, jak uchronić się przed zwerbowaniem do sekty, • uzasadnia właściwą postawę chrześcijanina wobec sekt (F.2.5) i tzw. nowych ruchów religijnych.	(deizm, racjonalizm, modernizm) (E.4.1), • uzasadnia wartość niezależnej od podmiotu prawdy obiektywnej w życiu osoby i społeczności (C.2.3), • charakteryzuje istotę Tradycji i formy jej przekazywania (A.4.2), • wskazuje, że nauczanie Kościoła podlega rozwojowi, wskazuje ogólnie na proces formułowania prawd wiary (E.1.7).	• uzasadnia, że Kościół ma obowiązek strzeżenia depozytu wiary. • wyjaśnia konieczność zmian wybranych treści katechizmowych oraz w sformułowań niektórych modlitw, omawia charakterystyczne metody działania sekt oraz tzw. nowych ruchów religijnych.		
II Dążenie do prawdy	• charakteryzuje posłuszeństwo Bogu na wzór postaci biblijnych (C.1.1) – Abraham, • podaje przykłady próby wiary młodych ludzi, • wyjaśnia, co to jest cud,	• wskazuje na związek modlitwy z wiarą i nadzieją (Abraham) (D.2.1), • uzasadnia wartość posłuszeństwa Bogu (C.1.2),	• wyjaśnia, na czym polega posłuszeństwo Bogu współcześnie, • uzasadnia, że cuda są potwierdzeniem boskości Jezusa i Jego misją,	• interpretuje tekst biblijny o ofierze Abrahama, • charakteryzuje, na czym polega cywilizacja miłości, • uzasadnia, że chrześcijanie mają	• interpretuje perykopę o cudzie w Kanie Galilejskiej, • wyjaśnia, że podczas egzorcyzmów potwierdzana jest moc Jezusa, który ma władzę nad szatanem,

	• wymienia najważniejsze wydarzenia z publicznej działalności Jezusa (A.15.1), • wskazuje, że przemiana wody w wino w Kanie był początkiem cudów Jezusa, • wyjaśnia, dlaczego Jezus naucza o królestwie Bożym w przypowieściach, • uzasadnia, że Bóg przygotował różne drogi do nieba dla poszczególnych osób, które realizują je w różnym czasie. • wyjaśnia, czym są cnoty (boskie), i wymienia je (C.6.1), • wskazuje, że miłość chrześcijańska uczy, by odpowiadać dobrem za zło, • uzasadnia obowiązek dawania świadectwa przez uczniów Chrystusa (F.1.3), • wyjaśnia, czym są cnoty kardynalne i wymienia je (C.6.1), • podaje przykłady świętych żyjących według cnót, • uzasadnia, że wzorując się na przykładzie życia	• na podstawie tekstów biblijnych wymienia tytuły Jezusa (Mk 1,23-26; Mk 5,6-7). • podaje znaczenie tytułów mesjańskich (A.12.5), • interpretuje przypowieść o siewcy (A.5.2), • wyjaśnia, dlaczego cnoty nazywamy teologalnymi, • wymienia i definiuje formy prawa moralnego: naturalne, objawione, prawa cywilne i kościelne (A.26.2), • interpretuje tekst biblijny Rz 12,17-21, • interpretuje perykopę biblijną o modlitwie Salomona, • ukazuje potrzebę poddania się woli Bożej jako istotny element modlitwy (D.2.3), • interpretuje biblijny nakaz trwania na modlitwie (D.11.1), omawia rytm modlitwy w cyklu dnia (D.11.2).	• charakteryzuje postawę siewcy z przypowieści, • uzasadnia, że by osiągnąć niebo należy współpracować z Bożą łaską. • interpretuje tekst biblijny: Łk 17,5-10 (symbolika ziarna gorczycy i drzewa morwowego), • wyjaśnia, dlaczego pycha przeszkadza w dążeniu do świętości, • charakteryzuje modlitwę dojrzałego chrześcijanina, • uzasadnia, że modlitwa prowadzi do zażyłości z Bogiem, • uzasadnia, że należy uczyć się modlitwy, • wyjaśnia, co to znaczy żyć w rytmie modlitwy, podaje nowoczesne „narzędzia” pomocne w modlitwie.	stanowiąc prawa cywilne zgodne z prawem moralnym, wskazuje różnicę, kiedy życie według cnót prowadzi tylko do doskonałości, a kiedy także do świętości.	interpretuje perykopę o wieży Babel i przypowieść o budowie wieży.
--	--	---	--	--	---

	świętych, naśladujemy samego Jezusa, • uzasadnia, że prośba kierowana podczas modlitwy powinna być zgodna z wolą Boga, • wyjaśnia, że prosząc na modlitwie, nie powinniśmy się kierować własną wygodą, lecz dobrem dla siebie i innych, wymienia i wyjaśnia formy oraz rodzaje modlitw.				
III Nie będziesz miał bogów cudzych przede Mną	• opowiada o przyczynach niewoli Izraelitów w Egipcie oraz ich drodze do Ziemi Obiecanej, • wymienia zniewolenia młodego człowieka (we współczesnej kulturze i rzeczywistości wirtualnej), • opowiada o przymierzu, które Bóg zawarł z narodem wybranym, • wyjaśnia, czym jest Dekalog, • wyjaśnia, dlaczego Bóg daje ludziom przykazania, • wymienia współczesne bożki (C.10.3), • uzasadnia, że Bóg troszczy się o nas,	• omawia przyczyny buntu Izraelitów podczas wędrówki i reakcje Boga, • wyjaśnia, dlaczego Izraelici narzekali, zamiast cieszyć się wolnością, • uzasadnia, że niezachowywanie przykazań niszczy nas samych i blokuje rozwój oraz relacje z innymi. • interpretuje tekst biblijny Mdr 13,1-7.10 oraz 1 Tm 6,10, • wskazuje właściwe i niewłaściwe sytuacje, w których wzywane jest imię Boga (C.11.1), • wymienia zasady religijne obchodzenia szabatu przez Żydów (C.12.1),	• uzasadnia konieczność zaufania Bogu, by móc wyjść z różnych niewoli, • wyjaśnia, na czym polega przymierze między Bogiem a człowiekiem, • omawia okoliczności przekazania Dekalogu narodowi izraelskiemu, • omawia rolę Mojżesza jako pośrednika między Bogiem a narodem wybranym. • uzasadnia wartość duchowego uczestnictwa w praktykach religijnych, • omawia kontekst tworzenia bożków w krajach, z którymi mieli kontakt Izraelici,	• wyjaśnia, że wyjście Izraelitów z Egiptu było nie tylko wyjściem fizycznym, ale dotyczyło także uwolnienia wewnętrznego, • charakteryzuje zagrożenia płynące z poddania się „nowoczesnemu” stylowi życia bez wiary, omawia przesłanie synodu w Nicei (VIII) na temat ikonoklazmu.	• uzasadnia zakaz czynienia wizerunków Boga, wyjaśnia, dlaczego należy poddać rozsądnej analizie wybór tego, co proponuje współczesna pseudo-kultura.

	- wymienia osoby, które pragną obiektywnego dobra dla ludzi, - wyjaśnia, dlaczego imię Boga jest święte i należy mu się szacunek, - omawia rolę wizualnej sztuki religijnej w relacji z Panem Bogiem (C.10.5), - podaje przykłady wypowiedziania imienia Bożego jako oddawania Mu czci, - wyjaśnia, dlaczego w dniu świętym nie pracujemy, lecz odpoczywamy, - podaje przykłady czynności, które wykonujemy pomimo dnia świętego.	omawia stosunek Jezusa do szabatu (C.12.2).	wyjaśnia, że świętowanie szabatu jest pamiątką „odpoczynku Boga” po stworzeniu, wyjaśnia, że Izraelici świętowali, by okazać wdzięczność Bogu za Jego dzieła od czasu stworzenia świata.		
SEMESTR 2					
IV Bóg obecny i działający	- wyjaśnia, że chrzest, bierzmowanie i Eucharystia są sakramentami wtajemniczenia chrześcijańskiego (B.5.1), - wymienia i wyjaśnia podział sakramentów, - interpretuje czynności wykonywane podczas	- analizuje i interpretuje obrzędy sakramentu bierzmowania (B.5.3), - wyjaśnia, na czym polega nowość modlitwy chrześcijańskiej zanoszonej „nie tylko przez Chrystusa, lecz także w Nim” (KKK) (D.5.1),	- charakteryzuje skutki sakramentu chrztu, - interpretuje tekst biblijny Dz 19,1-7, - omawia perykopę o ustanowieniu Eucharystii, - wyjaśnia znaczenie darów składanych na ołtarzu,	- uzasadnia, że zobowiązania chrztu realizujemy przez całe życie, - wskazuje, że podczas Mszy Świętej uobecnia się ofiara Chrystusa na ołtarzach całego świata od chwili Ostatniej Wieczerzy,	wyjaśnia, jak ważna jest świadomość posłania do głoszenia o królestwie Bożym, omawia historię formy spowiedzi indywidualnej.

	liturgii sakramentu chrztu, bierzmowania (B.5.2), • uzasadnia wartość nadawania imion chrześcijańskich na chrzcie świętym (C.11.2), • interpretuje znaki i symbole pojawiające się podczas Eucharystii (B.5.4), • wyjaśnia, że podczas ofiarowania darów składamy także nasze duchowe dary, • wyjaśnia przesłanie obrzędów posłania, • uzasadnia, że życie powinno odzwierciedlać Eucharystię, • interpretuje wybrane teksty i czynności obecne w liturgii sakramentów w służbie wspólnoty (B.7.3), • charakteryzuje teologię sakramentów w służbie wspólnoty (B.7.1).	• wyjaśnia, że Eucharystia jest źródłem i szczytem życia Kościoła (B.4.4), • wymienia i charakteryzuje sakrament pokuty i pojednania oraz namaszczenia chorych i przedstawia ich teologię (B.6.1), • interpretuje czynności wykonywane podczas liturgii sakramentu pokuty i pojednania oraz sakramentu namaszczenia (B.6.2), • analizuje i interpretuje teksty liturgiczne odnoszące się do sakramentu pokuty i pojednania oraz sakramentu namaszczenia (B.6.3).	• interpretuje słowa błogosławieństwa na rozesłanie, • na podstawie tekstu biblijnego opowiada o ustanowieniu sakramentu pokuty, • podaje przykłady nawrócenia podczas sakramentu pokuty, • wyjaśnia, na czym polega tajemnica spowiedzi, • wymienia sytuacje, w których może przyjąć sakrament namaszczenia, • wyjaśnia różnicę między namaszczeniem chorych a wiatykiem, • wymienia, co należy przygotować w domu na przyjście kapłana z namaszczeniem chorych. • wyjaśnia, na czym polegają zadania małżonków i kapłana w służbie wspólnoty. • wyjaśnia sakramentów w służbie wspólnoty znaczenie na każdym etapie rozwoju człowieka.	wyjaśnia definicję Mszy Świętej (bezkrwawa ofiara Chrystusa i Kościoła).	
--	---	---	--	---	--

V Bóg prowadzący Kościół	• uzasadnia potrzebę aktualizacji w przekazie orędzia Ewangelii, • podaje przykłady wspólnych działań na rzecz pojednania między Kościołem katolickim i protestanckim. • wymienia i charakteryzuje rodzaje duchowości chrześcijańskiej od czasów odrodzenia oraz ich przedstawicieli (D.10.1). • wymienia różne wyznania w Rzeczypospolitej Obojga Narodów, • ocenia inicjatywy na rzecz jedności Kościoła i tolerancji religijnej, podejmowane na ziemiach polskich (E.6.5). • ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej (E.6.3), • opowiada o obronie Jasnej Góry (E.6.3), • wyjaśnia kontekst historyczny ogłoszenia Maryi Królową Polski przez Jana Kazimierza (E.6.3), • opowiada o odsieczy wiedeńskiej (E.6.3).	• wymienia i omawia przyczyny i konsekwencje upadku moralnego papieństwa w XIV–XVI w., • wskazuje przyczyny, przebieg i główne idee reformacji (E.3.1), • streszcza najważniejsze uchwały Soboru Trydenckiego (E.3.2), • wskazuje przyczyny, przebieg i główne idee reformy katolickiej, przedstawia postać św. Tomasza Morusa (E.3.1), • określa rolę władcy w ochronie Kościoła i przeciwdziałaniu reformacji (Zygmunt Stary). omawia genezę unii brzeskiej.	• wyjaśnia znaczenie autorytetu papieństwa dla jedności Kościoła. • uzasadnia, dlaczego reformacja jest największą w dziejach raną zadaną Kościołowi. • wyjaśnia, dlaczego Polskę w okresie XVI–XVIII w. nazywano „azylem heretyków”, • charakteryzuje działania głównych postaci szerzących ideę tolerancji, • charakteryzuje postawę męczenników unickich, • opowiada o potopie szwedzkim, wykazuje, że wojna Szwedów z Polakami miała również tło wojny między protestantami i katolikami.	• wyjaśnia znaczenie jasnej doktryny Kościoła dla wiary jego członków, charakteryzuje specyfikę wschodnich Kościołów katolickich.	interpretuje listy św. Katarzyny ze Sieny oraz fragment „O naśladowaniu Chrystusa”.
--	---	---	--	---	--

VI Chcę błogosławić Pana w każdym czasie	• wyjaśnia, dlaczego modlimy się za dusze cierpiące w czyśćcu, • wymienia formy modlitwy za dusze czyścicowe, • wymienia motywy przyjścia Boga na ziemię (A.13.2), • wyjaśnia, dlaczego świętowanie Bożego Narodzenia jest ważne, • wyjaśnia, dlaczego przyjęcie Jezusa do serca możemy nazwać Bożym Narodzeniem, • wymienia i wyjaśnia tradycje i zwyczaje związane ze świętami Bożego Narodzenia, • omawia przebieg wydarzeń męki i śmierci Jezusa (A.16.1), • omawia okoliczności wjazdu Jezusa do Jerozolimy, • uzasadnia, że Jezus jest zapowiadany Mesjaszem, • wyjaśnia symbolikę poświęcenia palm oraz procesji z palmami, • wyjaśnia znaczenie procesji rezurekcyjnej, • przedstawia formy kultu Bożego miłosierdzia (A.25.4),	• wyjaśnia, kto ma prawo do pogrzebu (B.9.3), • wymienia formy obrzędów pogrzebu (B.9.4), • omawia wybrane stacje drogi krzyżowej, • podaje przykłady kalwarii w Polsce lub w najbliższym środowisku, • wymienia okoliczności wydarzeń Wielkiego Tygodnia (A.16.1). • interpretuje tekst biblijny o zmartwychwstaniu Jezusa, • interpretuje tekst liturgiczny rozpoczynający procesję rezurekcyjną, • uzasadnia, że otwarcie się i przyjęcie Bożego miłosierdzia wynika z zaufania i prowadzi do świętości, omawia treść hymnu Magnificat (D.6.1).	• opowiada o pogrzebie Jezusa, • podaje przykłady zwyczajów pogrzebowych, • wyjaśnia znaczenie modlitewnej obecności przy umierających, • wyjaśnia, że Słowo pozostało z ludźmi w Eucharystii, • charakteryzuje, na czym polega świętowanie Bożego Narodzenia w rodzinie i kościele, • wyjaśnia, że męka i śmierć Pana Jezusa jest wypełnieniem proroctw Starego Testamentu, • opisuje liturgię w Niedzieli Palmowej. • interpretuje przesłanie obrazu „Jezu, ufam Tobie”, wyjaśnia, dlaczego warto umacniać wiarę w miłosierdzie Boże.	• charakteryzuje postawę współczesnego człowieka wobec umierających. • interpretuje tekst biblijny J 1,1.11-12.14, • opowiada historię powstania nabożeństwa drogi krzyżowej, wyjaśnia tekst pierwszej prefacji wielkanocnej.	• charakteryzuje przesłanie gorzkich żali, • wyjaśnia wybrane teksty z Dzienniczka św. Faustyny, wskazuje podobieństwa między treścią <i>Magnificat</i> a przesłaniem objawień w Fatimie.
--	--	---	--	---	--

	• podaje przykłady świętych świadków Bożego miłosierdzia (A.25.5), • opowiada historię objawień w Fatimie, • wyjaśnia, przed czym Maryja pragnie chronić ludzi, podaje, do czego Maryja wzywa ludzi.				
--	--	--	--	--	--

RELIGIA - PRZEDMIOTOWE ZASADY OCENIANIA

I Liceum Ogólnokształcące im. Tadeusza Kościuszki w Dąbrowie Tarnowskiej
ks. Paweł Herudziński, ks. Marcin Kołek

I. ZASADY OGÓLNE

1. Oceny z religii mają na celu:

- a) bieżące i systematyczne obserwowanie postępów ucznia w nauce,
- b) zaznajomienie ucznia z poziomem jego osiągnięć oraz motywowanie do dalszej pracy,
- c) dostarczenie rodzicom i nauczycielom informacji o postępach, trudnościach i specjalnych uzdolnieniach ucznia.

2. Ocenie nie podlegają:

- a) częstość praktyk religijnych,
- b) wiara,
- c) uczucia religijne,
- d) postawy.

II. OBSZARY PODLEGAJĄCE OCENIE

1. Wiedza dotycząca:

- a) pojęć religijnych,
- b) prawd wiary,
- c) historii biblijnych,
- d) zasad moralnych,
- e) tekstów modlitw (tzw. katechizm pamięciowy),
- f) tekstów liturgicznych,
- g) zasad życia wspólnotowego.

2. Umiejętności:

- a) zachowania się wobec sytuacji, przedmiotów i osób związanych z religią,
- b) wykonywania gestów towarzyszących modlitwie,
- c) funkcjonowania we wspólnocie wierzących,
- d) uczestniczenia w liturgii.

III. SPRAWDZANIE I OCENIANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIA

1. Formy sprawdzania osiągnięć:

- a) odpowiedź ustna,
- b) samodzielna praca na lekcji,
- c) praca na lekcji w grupie,
- d) praca domowa,
- e) znajomość katechizmu pamięciowego,
- f) udział w konkursach,
- h) aktywność na lekcji,
- i) praca z podręcznikiem,
- j) ponadprogramowa wiedza zdobyta poza szkołą,

- k) sprawdzian wiadomości,
- l) kartkówka,

2. Kryteria wystawiania poszczególnych ocen:

Ocena niedostateczna – 1:

- a) brak wiadomości programowych,
- b) brak umiejętności stosowania wiedzy,
- c) liczne błędy w przekazywaniu informacji,
- d) brak znajomości katechizmu pamięciowego,
- e) brak pracy na lekcji,

Ocena dopuszczająca – 2:

- a) opanowanie koniecznych pojęć religijnych,
- b) nieuporządkowana, pobieżna znajomość materiału programowego,
- c) mało zadowalający poziom umiejętności praktycznych,
- d) brak podstawowej umiejętności wyjaśniania zdarzeń religijnych,
- e) słaba umiejętność stosowania wiedzy, nawet przy pomocy nauczyciela,
- f) liczne błędy podczas stosowania wiadomości i przekazywania informacji,
- g) prowadzenie zeszytu,
- h) problemy ze znajomością katechizmu pamięciowego,
- i) sporadyczny brak aktywności podczas lekcji,

Ocena dostateczna – 3:

- a) opanowanie łatwych, niezbędnych wiadomości, postaw i umiejętności,
- b) opanowanie podstawowych, połączonych logicznie treści programowych,
- c) poprawne rozumienie podstawowych uogólnień,

- d) wyjaśnianie ważniejszych zdarzeń religijnych z pomocą nauczyciela,
- e) umiejętność stosowania wiadomości do celów praktycznych przy pomocy nauczyciela,
- f) niewielkie i nieliczne błędy w przekazywaniu informacji,
- g) podstawowa znajomość katechizmu pamięciowego,

Ocena dobra – 4:

- a) opanowanie materiału programowego,
- b) uporządkowana wiedza religijna,
- c) poprawne wyjaśnianie zdarzeń religijnych,
- d) poprawne stosowanie wiedzy religijnej,
- e) dobra znajomość katechizmu pamięciowego,
- f) dobra aktywność na lekcjach

Ocena bardzo dobra – 5:

- a) spełnienie wymagań określonych w zakresie oceny dobrej,
- b) opanowanie pełnego zakresu wiedzy, umiejętności i postaw określonych programem,
- c) bardzo dobrze uporządkowana wiedza religijna,
- d) umiejętność samodzielnego stosowania wiedzy w praktyce i teorii,
- e) pełna znajomość katechizmu pamięciowego,
- f) duża aktywność na lekcjach.

Ocena celująca – 6:

- a) spełnienie wymagań na ocenę bardzo dobrą,
- b) rozwiązywanie zadań dodatkowych na sprawdzianach,
- c) przygotowanie dodatkowych prac domowych,
- d) reprezentowanie szkoły w konkursach o tematyce religijnej,
- e) posiadanie wiedzy religijnej wykraczającej poza zakres materiału, wynikającej z uczęszczania na dodatkowe zajęcia związane z wychowaniem religijnym,

f) poszerzanie wiedzy religijnej poza szkołą poprzez pracę samodzielną bądź z rodzicami.

IV. ZASADY POPRAWIANIA OCEN

1. Każdy uczeń ma prawo do poprawy ocen cząstkowych, z wyjątkiem ocen za pracę indywidualną i w grupie na lekcji oraz ocen z aktywności.
2. Uczniowie nie mogą poprawiać ocen wyższych niż dobra.
3. Termin poprawy – 2 tygodnie od daty poinformowania ucznia o ocenie.
4. W przypadku, gdy uczniowi nie udało się poprawić oceny na wyższą, nauczyciel może nie wziąć pod uwagę oceny z poprawy.

V. USTALENIA KOŃCOWE

1. Uczeń jest informowany o swoich ocenach na bieżąco i systematycznie.
2. Uczeń ma prawo dwukrotnie w ciągu semestru zgłosić nieprzygotowanie do lekcji w związku z brakiem pomocy potrzebnych do lekcji lub nieprzygotowaniem do odpowiedzi ustnej. Nieprzygotowanie nie zwalnia z pisania zapowiedzianych wcześniej sprawdzianów i kartkówek. Uczeń powinien zgłosić każde nieprzygotowanie w ciągu pierwszych 5 minut lekcji.
3. Przewidywaną ocenę śródroczną i końcoworoczną nauczyciel podaje uczniowi odpowiednio wcześniej, w terminie określonym w Statucie szkoły. Jeżeli przewidywaną oceną śródroczną lub końcoworoczną jest ocena niedostateczna, nauczyciel ma obowiązek poinformować o niej ucznia, a poprzez wychowawcę pisemnie rodziców (prawnych opiekunów), w terminie określonym w Statucie szkoły.
4. Ustalona przez nauczyciela ocena niedostateczna na koniec roku szkolnego może być zmieniona tylko w wyniku egzaminu poprawkowego, zgodnie z wewnątrzszkolnymi zasadami oceniania.